

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość II > Pozytywna relacja ze wszystkimi ludźmi spotykanymi na terenie szkoły: nauczyciele, wychowawcy, dyrekcja i personel techniczny

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Rozwój społeczny, kultura bycia, szacunek dla szkoły to niezwykle istotne zagadnienia w rozwoju młodego człowieka. Dzieci i młodzież przebywają wiele godzin w szkole. Wraz z nauczycielami, wychowawcami, dyrekcją i personelem technicznym tworzą wspólnotę. Wspólnota (łac. *communio*) to związek między osobami, które coś łączy. Mogą to być: więzy krwi, tradycja, kultura, przekonania, miłość. Nie każdą zbiorowość można nazwać wspólnotą. Relacja z drugim człowiekiem jest naturalnym sposobem samorealizacji.

Jan Paweł II, analizując biblijny opis stworzenia, przedstawia mężczyznę i kobietę jako pierwszą formę wspólnoty osób (Rdz 1,27). Niezwykle istotna jest umiejętność kontaktowania się z ludźmi. Człowiek doskonali się w tej dziedzinie przez całe życie. Na terenie szkoły obowiązuje hierarchia relacji. Kształtowanie postawy życzliwości w stosunku do nauczycieli, dyrekcji oraz pozostałych pracowników szkoły każde dziecko powinno wynieść z domu rodzinnego.

Szkoła jest drugim domem, dlatego tak ważne jest, aby rodzice szanowali pracowników szkoły. Wszystkie osoby pracujące w szkole mają tę samą godność. Jeśli rodzice wyrażają się w lekceważący sposób o nauczycielach, dzieci będą robiły tak samo. Rodzice powinni mieć zaufanie do pracowników szkoły, ponieważ uczestniczą oni w wychowaniu dzieci. Dobrą okazją do poznania wszystkich pracowników szkoły, a także innych rodzin, są spotkania i uroczystości organizowane przez placówkę. W ostatnich latach coraz częściej w przedszkolach i szkołach odbywają się tzw. pikniki rodzinne. Można zorganizować zawody sportowe, teatr, karaoke, podczas których można spojrzeć na nauczycieli z innej perspektywy niż tylko uczeń-nauczyciel. Będzie to doskonała okazja do poznania personelu szkolnego od strony działań nie tylko czysto dydaktycznych. Jeśli się kogoś pozna bliżej, łatwiej o sympatię i zrozumienie pomiędzy nauczycielami a uczniami.

Jest jednak zagrożenie związane z tym, że rodzice nie wierzą w to, co mówi im dziecko, albo zapracowani nie mają czasu porozmawiać, wysłuchać dziecka, które skarży się na krzywdę w szkole. Trzeba słuchać i analizować krytycznie opinie dziecka o personelu szkolnym i weryfikować te opinie z rzeczywistością. Szczególnie groźne jest wykorzystywanie przez dorosłych dominującej pozycji w szkole.

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość II > Pozytywna relacja ze wszystkimi ludźmi spotkanymi na terenie szkoły: nauczyciele, wychowawcy, dyrekcja i personel techniczny

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. K. Grahame, *O czym szumią wierzby*, wyd. IBIS, Poznań 2017, s. 133.

Wstęp

Według wielu krytyków i zwykłych czytelników *O czym szumią wierzby* to książka ładna i mądra. Dzieci chętnie sięgają po nią z racji ciekawych bohaterów i ich licznych perypetii. Dorosłemu czytelnikowi przypadnie do gustu humor i fantazja. Wszystko to napisane pięknym językiem.

Cytat

„Szczur zafrasował się, stanął i chwilę rozmyślał. Potem wrócił do domu, przywdział pas, za który zatknął parę pistoletów, ujął w łapkę grubą laskę, stojącą w kącie hallu, i szybkim krokiem skierował się w stronę Puszczy. Zmrok już zapadał, kiedy dotarł do pierwszych drzew; lecz Szczur zapuścił się w las bez wahania, rozglądając się niespokojnie na boki w poszukiwaniu śladów przyjaciela. (...) – Kreciku! Kreciku! Kreciku! Gdzie jesteś? To ja, Stary Szczur! Biegał tak cierpliwie przez godzinę, a może i dłużej, gdy wreszcie ku swojej radości, posłyszał cichy odzew. (...) – Czy to naprawdę ty, Szczurku? Szczur wdrapał się do dziupli i odnalazł Kreta, który dygotał, zupełnie już wyczerpany. – O, Szczurku! – wykrzyknął Kret. – Tak się bałem! Nie możesz sobie wyobrazić, jak straszliwie się bałem! – Rozumiem to, dobrze rozumiem – rzekł Szczur uspokajająco”.

Podsumowanie

Przedstawiony powyżej fragment można analizować pod kątem wartości pozytywnej relacji ze wszystkimi ludźmi, których spotyka się na co dzień. Pokazuje wartość przyjaźni. Przyjacielowi biegnie się na pomoc, bez względu na okoliczności. Prawdziwe jest powiedzenie: prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie.